

การศึกษาพฤติกรรมการจำหน่ายและการบริโภคน้ำมันมะพร้าว

Study the distribution and consumption of coconut oil.

วัลย์ลักษณ์ กาญจนเสถียร^{1*}, นิชาภัท บุญรัตน์², และ วรกร ภูมิวิเศษ³

Walailak Karnjanasatian^{1*}, Nicharpat Boourat², and Worakorn Pumivisat³

^{1,2,3} อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

^{1,2,3} Lecture of Songkhla Rajabhat University

* Corresponding author, E-mail: walailak2517@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าวของประชาชน 2. ศึกษาถึงปัญหาการบริโภคน้ำมันมะพร้าวของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยะลาและประจวบคีรีขันธ์ 3. ศึกษาถึงประโยชน์ของน้ำมันมะพร้าวและ 4. ศึกษาถึงต้นทุนน้ำมันมะพร้าวของผู้จำหน่าย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม คือ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภค ดังนี้ แหล่งผลิตน้ำมันมะพร้าว จำนวน 2 ราย แหล่งจำหน่ายน้ำมันมะพร้าว จำนวน 5 ราย และกลุ่มผู้บริโภคน้ำมันมะพร้าวที่ซื้อจากแหล่งผลิตและจำหน่ายในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยะลา และประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 200 คน

ผลการศึกษาพบว่าการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้จัดจำหน่ายแต่ละราย มีต้นทุนที่ไม่เหมือนกัน ส่วนกำไรเฉลี่ย คือ 30 บาท/ขวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-35 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท พฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ในการใช้น้ำมัน มะพร้าว และน้อยที่สุด คือ ด้านปัญหาการใช้น้ำมัน มะพร้าว

คำสำคัญ: น้ำมันมะพร้าว, พฤติกรรมผู้บริโภค, ปัญหาการบริโภค, ทางเลือกใหม่

Abstract

This research aims to study 1. To study the consumption habits of people's coconut oil. 2. Study on the problem of consumption of coconut oil by people in Songkhla province Yala and Prachuapkhirikhan province 3. Study the benefits of coconut oil and study the cost of coconut oil. Samples were 3 producers, suppliers and consumers as follows: Two coconut oil producers. The five coconut oil suppliers and the coconut oil consumers purchased from the production and distribution areas in

Songkhla, Yala and Prachaubkirikhan provinces were 200.

The results showed that the distribution of the products of each supplier. Cost is not the same. The average profit is 30 baht / bottle. Most respondents were female between 31-35 years of undergraduate education, single, with average revenue per month. 15,001-20,000 baht behavior coconut oil. The overall moderate. When considering each Found that the side with the most is the behavior of consumers, followed by the benefits of using coconut oil and is the smallest problem using coconut oil.

Keywords: Virgin Coconut Oil, Radical, Saturated fat, Cholesterol New choice

บทนำ

ในอดีตน้ำมันมะพร้าวถือเป็นน้ำมันพืชพื้นฐานที่นิยมใช้ในการปรุงอาหาร ทำเครื่องสำอาง ประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียและแปซิฟิกได้ใช้น้ำมันมะพร้าวมาเป็นเวลานานจนได้รับการขนานนามมะพร้าวว่าเป็นต้นไม้แห่งชีวิต (Tree of Life) มีการจดบันทึกว่าประเทศอินเดียมีการใช้น้ำมันมะพร้าวมาเป็นเวลากว่า 4,000 ปี สำหรับประเทศไทยมีการปลูกมะพร้าวมาตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมากกว่า 700 ปีแล้ว และได้สกัดน้ำมันมะพร้าวมาประกอบอาหารหวานคาวและใช้เป็นสมุนไพร ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 น้ำมันมะพร้าวยังเป็นที่นิยมแพร่หลายในครัวเรือน ระหว่างสงครามมหาเอเซียบูรพา (พ.ศ. 2484-2488) กองทัพญี่ปุ่นเข้ายึดครองประเทศฟิลิปปินส์และหมู่เกาะต่างๆ ในย่านมหาสมุทรแปซิฟิกจึงตัดทางลำเลียงน้ำมันมะพร้าวไปสู่สหรัฐอเมริกา ทำให้ผู้ผลิตอาหารและร้านค้าอาหารจำเป็นต้องขนขวายหาน้ำมันอื่นมาทดแทนได้มีการพัฒนาน้ำมันพืชไม่อิ่มตัวเชิงซ้อน (Polyunsaturated Oil) เช่น น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันดอกทานตะวัน น้ำมันดอกคาถอย น้ำมันข้าวโพด เป็นต้น และก่อให้เกิดผลประโยชน์มหาศาลต่อวงการอุตสาหกรรมน้ำมันพืชชนิดไม่อิ่มตัวของสหรัฐอเมริกา ครั้นสงครามโลก ครั้งที่ 2 สงบลงได้มีการนำน้ำมันมะพร้าวกลับไปจำหน่ายยังสหรัฐอเมริกาอีกครั้งหนึ่งจึงเกิดการแข่งขันกับน้ำมันพืชไม่อิ่มตัวที่เพิ่งพัฒนาขึ้นมาระหว่างปี ค.ศ. 1960- 1970 มีการรายงานผลงานวิจัยว่าน้ำมันไม่อิ่มตัวบางประเภท เช่น น้ำมันจากสัตว์ และน้ำมันมะพร้าวที่ถูกเติมไฮโดรเจน ไปเพิ่มปริมาณคอเลสเตอรอลในกระแสเลือด ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุของโรคหัวใจ (วิชมณี ยืนยงพุทธกาลและคณะ, 2553)

สมาคมถั่วเหลืองอเมริกัน (American Soybean Association - ASA) จึงถือโอกาสสรุปว่าน้ำมันไม่อิ่มตัวทั้งหมดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและรณรงค์ให้ประชาชนเลิกบริโภคน้ำมันไม่อิ่มตัว ซึ่งรวมทั้งน้ำมันมะพร้าวและน้ำมันปาล์ม (รวมเรียกว่าน้ำมันเขตร้อน หรือ Tropical Oils) แล้วหันไปบริโภคน้ำมันไม่อิ่มตัว (Unsaturated Oils) โดยเฉพาะถั่วเหลือง ในทศวรรษปี ค.ศ. 1980 ASA(American Soybean Association) ใช้เรื่องนี้เป็นกลยุทธ์รณรงค์อย่างหนักให้คนอเมริกันเปลี่ยนมาบริโภคน้ำมันถั่วเหลืองโดยนำประเด็นความเสี่ยงต่อโรคหัวใจมาอ้าง ทำให้คนที่กลัวเป็นโรคหัวใจพากันเลิกบริโภคน้ำมันมะพร้าวการรณรงค์ได้ผลดีเกินคาดทำให้การบริโภคน้ำมันมะพร้าวลดลงอย่างฮวบฮาบในต้นทศวรรษ ค.ศ. 1990

อุตสาหกรรมมะพร้าวจึงเริ่มชบเซา แม้กระทั่งในปัจจุบัน คนทั่วไปยังเชื่อว่าน้ำมันมะพร้าวเป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยเฉพาะเป็นต้นเหตุของโรคหัวใจผู้ที่ได้ออกมาต่อสู้กับความบิดเบือนในวงการวิทยาศาสตร์อันเนื่องมาจากผลประโยชน์อันมหาศาลของอุตสาหกรรมน้ำมันพืชอเมริกันคือ Dr. Mary G. Enig, Director, แห่ง Nutritional Sciences Division, Enig Associates, Inc. ซึ่งได้เรียบเรียงหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ "Know Your Fats: The Complete Primer for Understanding the Nutrition of Fats, Oils and Cholesterol" ในหนังสือเล่มนี้ Dr. Enig ได้กล่าวว่ามีข้อมูลที่ผิดพลาดและบิดเบือนในวงการแพทย์และสื่อสารมวลชนของน้ำมันอิมัตว์ธรรมชาติ กล่าวคือ น้ำมันเขตร้อนได้แก่ น้ำมันมะพร้าวและน้ำมันปาล์มได้รับการประณามว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพเพราะแรงผลักดันทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมน้ำมันพืชอเมริกัน ความจริงแล้วจากการศึกษาทางระบาดวิทยาพบว่าน้ำมันเขตร้อนกลับเป็นตัวป้องกันโรคหัวใจ ดังเช่นในปี 1981 ได้มีการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ชาวพื้นเมืองในเกาะแถบมหาสมุทรแปซิฟิกซึ่งบริโภคน้ำมันมะพร้าวเป็นประจำในปริมาณสูง ไม่มีใครเป็นโรคหัวใจแต่อย่างใดแต่เมื่อชาวพื้นเมืองเหล่านี้อพยพไปสู่ประเทศนิวซีแลนด์ และลดการบริโภคน้ำมันมะพร้าวผลปรากฏว่า คอเลสเตอรอลรวมและไขมันไม่ดี (LDL: Low Density Lipoprotein) เพิ่มขึ้น และไขมันที่ดี (HDL: High Density Lipoprotein) กลับลดลงนอกจาก Dr. Enig แล้วยังมีงานวิจัยของนักวิทยาศาสตร์อีกหลายคนที่ได้ศึกษาเรื่องน้ำมันมะพร้าวและประโยชน์ของน้ำมันมะพร้าวน้ำมันมะพร้าวเป็นน้ำมันพืชกลุ่มที่มีความสำคัญ ลำดับรอง มีสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 2 ของน้ำมันพืชที่บริโภคกันทั่วโลก และมีแนวโน้มลดลงในแต่ละปีปัจจุบันมะพร้าวกว่า 70 ล้านผลที่ถูกนำมาแปรรูปเป็นน้ำมันมะพร้าวด้วยเครื่องจักร กระบวนการผลิต และเทคโนโลยีที่ยังล้าสมัย(ณรงค์ โฉมเฉลา, 2550-2553)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าว ประโยชน์ของน้ำมันมะพร้าว รวมไปถึงปัญหาของผู้บริโภคที่ไม่นิยมใช้น้ำมันมะพร้าว ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายในการหากลยุทธ์ในการวางแผนการจำหน่ายน้ำมันมะพร้าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าวของประชาชน
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาการบริโภคน้ำมันมะพร้าวของประชาชน
3. เพื่อศึกษาถึงประโยชน์ของน้ำมันมะพร้าว
4. เพื่อศึกษาถึงต้นทุนน้ำมันมะพร้าวของผู้จำหน่าย

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

พฤติกรรมกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าวของประชาชน

1. ด้านการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์
2. ด้านปัญหาในการใช้น้ำมันมะพร้าว
3. ด้านประโยชน์

ตัวแปรตาม

ผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าว

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการจำหน่ายและการบริโภคน้ำมันมะพร้าว ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าว ปัญหาการบริโภคน้ำมันมะพร้าว และ ประโยชน์ของน้ำมันมะพร้าวของประชาชน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม คือ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภค ดังนี้ แหล่งผลิตน้ำมันมะพร้าว จำนวน 2 ราย แหล่งจำหน่ายน้ำมันมะพร้าว จำนวน 5 ราย และกลุ่มผู้บริโภคน้ำมันมะพร้าวที่ซื้อจากแหล่งผลิตและจำหน่ายในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยะลา และประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 200 คน โดยใช้ข้อมูลทั้งแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1967) Yamane โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 และระดับความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 (ธีรวิทย์ เอกกะกุล, 2543)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.5 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 45.5 มีอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคืออายุ 26-30 ปีคิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุดคืออายุ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และน้อยที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.5 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 48.5 และน้อยที่สุดคือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001- 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ 25,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และน้อยที่สุดคือ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าว

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ ในการใช้น้ำมันมะพร้าว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 และน้อยที่สุด คือ ด้านปัญหาในการใช้น้ำมันมะพร้าว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวมีประโยชน์มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 รองลงมา คือ น้ำมันมะพร้าวในการดูแลผิวพรรณ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 และน้อยที่สุด คือ ท่านใช้น้ำมันมะพร้าวทำความสะอาดเครื่องแก้วมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.11

ด้านปัญหาในการใช้น้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวราคาสูงกว่าน้ำมันชนิดอื่นๆ ทั่วไป มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 รองลงมา คือ น้ำมันมะพร้าวเป็นส่วนประกอบของการผลิตเครื่องสำอาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06 และน้อยที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวมักเกิดกลิ่นเหม็นหืน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.07

ด้านประโยชน์ ในการใช้น้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวสามารถเก็บไว้ได้นาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 รองลงมา คือ ช่วยล้างพิษและขับของเสียออกจากร่างกาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.85 และน้อยที่สุด คือ รับประทานน้ำมันมะพร้าวไม่ทำให้อ้วน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการบริโภคน้ำมันมะพร้าวพบว่า ผู้บริโภคน้ำมันมะพร้าวส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงอายุระหว่าง 31-35 ปี ซึ่งยังไม่แต่งงาน มีรายได้ระดับปานกลาง พฤติกรรมของผู้บริโภคส่วนมาก ใช้น้ำมันมะพร้าวในการดูแลรักษาผิวพรรณมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมาใช้น้ำมันมะพร้าวเป็นตัวช่วยในการรักษาโรคควบคู่กับการดูแลร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และลำดับสุดท้ายใช้น้ำมันมะพร้าวในการประกอบอาหาร เพื่อการบริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22

ด้านปัญหาในการใช้น้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวม มากที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวราคาสูงกว่าน้ำมันชนิดอื่นๆ ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 รองลงมา คือ น้ำมันมะพร้าวเป็นส่วนประกอบของการผลิตเครื่องสำอาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 น้ำมันมะพร้าวมีวิตามินอีสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และน้อยที่สุด คือ น้ำมันมะพร้าวมักเกิดกลิ่นเหม็นหืน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

ด้านประโยชน์ ในการใช้น้ำมันมะพร้าว โดยภาพรวม คือ น้ำมันมะพร้าวสามารถเก็บไว้ได้นาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมา คือ ช่วยล้างพิษและขับของเสียออกจากร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 น้อยที่สุด คือ รับประทานน้ำมันมะพร้าวไม่ทำให้อ้วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02

ต้นทุนในการรับน้ำมันมะพร้าวมาแต่ละร้านค่อนข้างแตกต่างกัน ดังนี้ กุมภาพันธ์ 2559

ตารางที่ 1 ข้อมูลต้นทุนของผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว

ชื่อร้านค้า	ขนาด	ราคาทุน	ชื่อร้านค้า	ขนาด	ราคาทุน
ร้านยะลาแสงไทย	1,000 CC	430 บาท	ท็อปส์ มาร์เก็ต	1,000 CC	630 บาท
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	500 CC	210 บาท	โรบินสัน	950 CC	330 บาท
	250 CC	120 บาท		300 CC	200 บาท
ร้านเพื่อนสุขภาพ	1,000 CC	620 บาท	ซ้อห้างบิ๊กซี เอ็กซ์ตร้า	1,000 CC	580 บาท
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	500 CC	320 บาท	อำเภอหาดใหญ่	950 CC	530 บาท
ร้านบ้านสุขภาพ	1,000 CC	650 บาท		300 CC	260 บาท
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด	500 CC	370 บาท			
สงขลา	300 CC	220 บาท			

ภาพประกอบที่ 1 ผู้จำหน่ายที่ให้ข้อมูลต้นทุนขาย ผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าว

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ พ.ต.ท.พรชัย ขวัญปัญญา สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรยะรมและข้าราชการ ตำรวจสถานีภูธรยะรม ตำบलयะรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาและให้ความเมตตา ในการให้ข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ ข้อมูลต่างๆ และขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นแหล่งให้การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์ต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

ณรงค์ โฉมเฉลา. (2550-2553). กัลปพฤกษ์. ข่าวสารรายสามเดือนของชมรมอนุรักษ์และพัฒนา น้ำมันมะพร้าวแห่งประเทศไทย. ฉบับที่ 1-10. ตุลาคม 2550-มกราคม 2553.

วิชมณี ยืนยงพุทธกาล และคณะ. (2553). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่อง การพัฒนา กระบวนการสกัดน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์แบบบีบเย็นและการประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหาร. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.